

தமிழ்ப் பொழில்

தஞ்சைக் காந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு.

துணர்	திருவள்ளுவர் யாண்டு தகவலு	மலர்
நய	சய—ஆடி	சு
	1954—சூலை	

தமிழும் வேங்கடமும்.

நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் விளங்கும் வடபால் வேங்கடம் தமிழர்க்கும் தமிழுக்கும் உரிமையுடையதாக ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக விளங்கியுள்ளது. தொல்காப்பியப் பாயிரம் ‘வடவேங்கடம் தென் குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்’ என்று கூறுகின்றது. வட வேங்கடம் என்பது அகப்பாட்டெல்லை என்று கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியர். அகப் பாட்டெல்லை என்றால் வேங்கடம் தமிழகத்தைச் சார்ந்தது என்பது பொருள். தமிழர் ஆந்திரர் என வேறுபட்டு எல்லைக் கிளர்ச்சியில்லாத காலத்திலேயே தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் தெளிவாக இச் செய்தியைக் காணுகின்றோம். பனம்பாரனார் முதற்கொண்டு இன்று நம்முன் வாழ்கின்ற புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனார் வரை வடவெல்லையை வேங்கடமாகவே கூறியுள்ளனர்.

“கோடுயர் வேங்கடக் குன்றமுதல்—நல்ல

குமரிமட்டும் தமிழர் கோலம் கண்டே

ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே”

என்பர்.

இவ்வாறு வரலாறும் கல்வெட்டுகளும் நிறையச் சான்றுகளாகவுள்ளன. இருந்தும் இன்றைய அரசியல் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கின்றது. தமிழரசர் வலுவாக விருந்து ஆண்டபோது இதனையும் கைப்பற்றி யிருக்கலாம். இன்றைய நிலையில் ஆந்திர மக்களேயுள்ளனர். ஆதலின் அப்பகுதி தமிழருடையதல்ல என்று கூறப்படுகிறது. வேங்கடத்தை வேற்றிடமாகக் கருதாமல் தமிழ் நாடாகவே பண்டைய ஆசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். வேங்கடத்துக்கு அப்பாலுள்ள நாட்டையே “மொழி பெயர்தே எம்” என்று சங்கப் பாக்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறிருக்க வேங்கடம் வேற்று நாடாதல் யாங்ஙனம்? சமய நூற்கள் மலையில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமாலை நல்ல தமிழில் பக்திச் சுவை சொட்டச்

சொட்டப் பாடியுள்ள பாக்களைப் பலவாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. தமிழ் நாட்டில் உள்ள வைணவத் தலங்களைப்போலவே அதனையும் பாடியுள்ளனர். 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவரான திருமிகு. பிள்ளைப்பெருமானையங்காரும் தாம் பாடிய அட்ட பிரபந்தத்தில் பாடியுள்ளார். ஆகவே தமிழ் நூல்களும் வரலாறும் வேங்கடத்தைத் தமிழ் நாடாகவே குறிப்பதை ஒதுக்கி விடுவது கொஞ்சமும் பொருந்தாது.

வேங்கடவன் பெயரால் நாட்டு மொழிக்கல்லூரியும் கலைக் கல்லூரியும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. தமிழிற்கும் இடமளித்திருந்தனர். இப்போது அக் கல்லூரியைப் பல்கலைக்கழகமாக ஆக்க ஆந்திர அரசு முனைந்துள்ளது. தமிழின் நிலை என்ன? அதற்கு வேண்டிய சான்றுகள் இப்போதே தோன்றியுள்ளன. தமிழ்ப் பயிலும் மாணவர்கட்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் “வித்துவான்” என வடமொழியோடு கலந்த தமிழ்ப் பட்டத்தை அளித்து வருகின்றனர். இப்போது அமையவிருக்கும் வேங்கடேசுவரப் பல்கலைக் கழகத்தார் “அரவபாஷா பிரவேன” எனப் பட்டம் அளிக்கப் போகிறார்களாம். இதனைக் கேட்டதும் அங்கு பயின்று வந்த மாணவர் பலர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மொழிக் கல்லூரிகட்கு வந்துவிட்டனர். இதனைக் கண்டும் அவர்கள் மனம் மாறவில்லை. தமிழைப் பயில்கின்றவர்கட்குத் தமிழில் பட்டமளித்தால் என்ன? யாருக்குக் குறைவந்துவிடும். தமிழில் பயில்பவர் வடமொழிப்பட்டத்தைச் சுமந்து கொண்டு திரிய, தமிழில் பட்டம் கொடுக்குமளவுக்குச் சொற்கள் இல்லையா? இதனைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரும் கவனிக்கவேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இவ்வண்ணமே நிகழ்ந்து வந்தது. காலஞ்சென்ற கார்த்தைத் தமிழ்ச் சங்க முன்னாள் தலைவர், திருவாளர் ஐ. குமாரசாமிபிள்ளையவர்களின் சலியாத முயற்சியால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் “புலவர்” என்று பட்டமளிக்க முடிவு செய்தனர். வீணை நெறிகளில் செல்லாது வேங்கடேசுவரப் பல்கலைக் கழகத்தாரும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரும் தமிழைப் பயில்கின்றவர்கட்குத் தமிழில் பட்டமளித்து ஊக்க வேண்டுகின்றோம்.

SUGGESTIONS
FOR
THE PROPOSED
KAMBARAMAYANAM
EDITION

AND A TENTATIVE PROGRAMME

FOR
The Tamil Research Department

BEING
EXTRACTS FROM THE LETTERS
SENT TO THE

VICE-CHANCELLOR
ANNAMALAI UNIVERSITY

ON
15—10—52, 29—11—52 & 23—12—53

BY
N. KANDASWAMY PILLAI
PALLIAGRAHARAM TANJORE.

CONTENTS.

I.	Kambaramayanam		
	proposed authorised edition		
1.	Aim and method		101
	from letter dated 15—10—53		
2.	Sources of manuscripts		104
	from letter dated 5—12—52		
3.	Financial Estimate		114
	from letter dated 23—12—53		
4.	Picture of the publication	Do.	115
5.	Estimated progress	Do.	116
6.	Specimen form for a		117
	Register of manuscripts	Do.	
II.	Tamil Research department		119
	Aim & plan		
	From letter dated 29—11—52		
III.	Silver Jubilee publications		123
	a suggestion	Do.	

[illegible]

The aim of an university edition of the Kambaramayanam text should be to restore the text, as far as possible, to its original form, by methodical application of human judgment, untrammelled by predilections, group biases, confirmed tastes and authorities, bringing to the task, patience, prudence, insight and discrimination, with a clear knowledge of the subject and its sources, author and his aims, social, political, literary, cultural and religious conditions of the period, taking the evidences of all the available manuscripts, anthologies, quotations, inscriptions, traditional sayings, parodies and records of popular and classical tastes as expressed in arts and literature of the period, besides foreign, and subsequent notices and influences.

A. Collection of all the available editions and Mss from the libraries at Madras, Adyar, Tanjore, Madura, Vaishnava and Saiva Mutts and from private collections of scholars and patrons spread through—out the Tamil Districts.

B. Grouping and cross grouping the Mss chronologically and territorially.

C. Selecting and arranging the Mss as (a) ARCH-TYPES and (b) CONFLATED MSS.

D. Preparing PEDIGREES OF MSS with α of C fixing Exemplars, Derived copies, Transmitted copies, Exemplars in their proper places, taking into consideration the various degrees of transmission.

E. Analysing the conflated Mss, listing the readings crossed and tracing the listed readings in the Mss of α of C.

F. Preparing a detailed report of the work done so far.

3. INTERMEDIATE :—

A. Reducing instances of the working of General laws of Aesthetics and indolence, in the scripts of the Mss and tabulating them under suitable sub-divisions.

B. Tabulating the forms of errors in the Mss due to errors of the eye, negligence, false recollection, faulty division, grammatical assimilation, incorporation of oral instructions and marginal matters, confusion and transposition of letters and lines and several other forms of errors.

C. Striking out the interpolations and tracing the motive.

D. Preparing a detailed chart for the identification of the scripts of several scribes, correctors and rubricators, and conventional forms such as diagraphs, dittographs, lacuna etc,

E. Tabulating erasures, additions and substitutions with a special note on alterations.

F. Grouping Mss according to their identity and collating the groups so formed.

4. FINAL :—

A. Construction of a CRITICAL APPARATUS for weighing the several readings. The tables, charts and other results of the previous stages along with a concordance of the author, his contemporaries, and a wordlist of the epigraphs and previous classical and religious literature will form the component parts of the apparatus.

B. Laying out clear, well defined, and rigid PRINCIPLES for the inclusion of readings in the authorised version.

C. Fixing preferential proportions for the Documental, Transferential, Traditional and Intrinsic probabilities for the Acceptance, Refusal, Abeyance and Alteration of readings in the final stages.

D. Preparing collated Mss, exemplars and archtypes in suitable proportion to the available materials passing through the above A. B. & C. tests and producing at least three Final scripts.

E. Preparing the authorised version by conflating the final scripts in the light of the results of the previous stages of work and guided by the Critical apparatus, principle, and the probabilities mentioned in A. B. & C. of item 4.

F. THE AUTHORISED VERSION OF THE KAMBARAMAYANAM TEXT SHOULD BE PUBLISHED IN ITS FINAL FORM WITHOUT SUBJOINING THE SEVERAL READINGS WHICH WILL REALLY DISQUIET AND REPEL THE READER AND APPEAR AS PATHOLOGICAL SPECIMENS.

PROBABLE SOURCES OF FURTHER MANUSCRIPTS

I. FOREIGN :—

1. The Vatican Library
2. Kern Institute—Leyden
3. Polish Society of Oriental studies-Lwow-Poland
4. Societie Asiatique de Paris- Paris
5. Oriental research Institutes and manuscript libraries in the following places :—Berlin, Hamburg, Strassburg, Heipzig, Munich, Stuttgart, Lowvain, Amsterdam, Vienna, Geneva, Oslo, Gottingen, Zurich, Rome, Lisbon, Leningrad, and other places of oriental learning in Europe.
6. The British Museum— London
7. The School of Oriental studies do.
8. The India Society do.
9. The Royal Asiatic Society do.
10. The Indian Institute Oxford
11. The Oriental departments of the Oxford and the Cambridge universities.
12. The Universities and the learned societies of the Middle-East in :— Algiers, Cairo, Beyrouth, Istanbul, Alexandria, Teheran and other modern, centres to which the old manuscripts could have been transferred.

13. The seats of oriental learning in :—Singapore Shangai, Peking, Vacao, and Rangoon.
14. The Oriental societies and libraries in the U. S. A. in :— Harward, Yale, Newyork, Chicago, Washington, and other centres.

There are valuable lists available for the books in U. S. A. such as EEMENEAU'S Union list of printed Indic texte. (Of course this is a bit out of date since it was published in 1932). There are very good UNESCO publications of bibliographic literature.

I have not given the list at random. I have given only such centres to which our books have been carried away by traders, missionaries, and administrators since the eleventh century. Though I cannot say that the search at either all or many of the centres will be fruitful, I can say it will amply repay the trouble. Nowadays, it is much easier to get the required information from these centres, since we are having our ambassadors in almost all these centres. Airmail correspondence and cablegram reminders, if need be, will bring the required information from all these centres before the end of January. We should not forget our language was known to foreigners by different names, as Gentoo, Indoo, Carnatic, Malabar, Jaffanese, Coromendal, Dramali, Prakrit etc. There may be many other names given by special and small groups, which the study of manuscripts alone could reveal. Curiously enough the name 'Tamulian' languages of India, was applied in the early part of the last century to the Sub-Himalayan Dialects. All these information should be clearly given to our representatives from whom we want to get information as to the availability of our manuscripts from the

foreign cultural centres. This will avoid mistakes and delays.

II. PROBABLE CEYLONESE SOURCES :—

There are good number of valuable manuscripts available in this area. I was informed in 1914 by an aged scholar from Jaffna (he was about ninety years old then) that Kambaramayana manuscripts belonging to the Fourteenth century may be seen in some of the seminaries in Jaffna. Further, he informed me that the more popular manuscripts had the misfortune of Navalar's hand and influence over them. So, the scrutiny should be very careful. A reference to the Educational ministry and Ceylon university will prove fruitful. A search with personal interest in the old Christian mission houses and in the Pandit's quarters will prove very helpful. A personal request to Hon. Mr. S. Natesa Pillai and to some of the old students of our University who are holding responsible positions in Ceylon will facilitate matters.

III. NORTH INDIAN SOURCES :—

An official reference to all the manuscript libraries and cultural associations (names of which I need not give here) and Royal Asiatic Society Branches in India and Ceylon will not be in vain.

IV. LOCAL SOURCES :—

(a) MADRAS :—In the middle of the last century some of the able scholars of Kambaramayana had lived at Madras and they have left their copies with their disciples, whose whereabouts can be traced now. In 1915, I heard from Prof. T. Chelvakesavaraya Mudaliar, that he was having an old valuable manuscript which cleared several doubts by giving correct readings unavailable from other sources. It was a pleasant surprise revealing

the poet in his highest moment when late Mudaliar gave some of his readings. I think this copy may be available from his descendants, who are continuing his publications in the name of M/s T. P. Alagan & Co. or so. Manuscripts of Ramanuja Kavirayar, Komalpuram Rajagopala Pillai, and Conjeevaram Ramasamy Naidu, passed into the hands of Late Bavanandam Pillai, C. R. N. Mudaliar and some of the disciples of Naidu who are associated with M/s C. C. Naidu & Sons, respectively. A great scholar friend of mine informed me in 1927, that he had gone through former two manuscripts in cudgeon and found them really useful in clearing some of the intricacies in the readings. The Bhavanandam academy, Namsivaya Mudaliar's collections, and M/s Coomaraswamy Naidu & Sons are the proper places for finding these items.

(b) CHOLA NADU :—The birth place of the poet and the epic, was having a great number of real Kambaramayanam scholars who were maintaining the tradition as late as the middle of the last century ; they may be conveniently grouped as follows :—

1. *Thiruvavaduthurai group* :—The last of the great Kamban scholars was Tiruveelimelalai Swaminatha Kavirayar, who flourished in the middle of the last century ; he was not only an eminent exponent but one who was carefully maintaining the original text. He had analysed the musical contents of the verses, with the aid of which he would very easily and convincingly detect the spurious interpolations. He had a son by name Sami Saravana Pillai or Kavirayar, a greater critic than the father, equipped with western ideas of literary criticism, who was the Tamil Pandit of the Salem College. He had

several disciples besides his college students one of whom was my esteemed friend and co-worker Late P. V. Manickam Naicker—a forgotten Newton and tremendous scholar of rare merits. A search in Salem area may give some good readings according to Saravana. Messrs. P. V. Ponnusamy Naickar of Paghalpatti, A. Varadananjayya Pillai of Jalagandapuram and his brother A. Kandaswamy Pillai will be in a position to give some manuscripts or good readings. The Adheenams of Tiruvavaduthurai, Dharmapuram, Tiruppanandal, Surianarcoil, Tiruvannamalai, Kunnakkudi, Thuraiyur, Virdachalam, Tirukkcoilur, Mailam and Gnana-sambandaswamigal mutt at Madura may kindly be addressed.

2. *Tanjore group* :—Maruthamuthu Vathiar was the last of this group; his copy after passing through the hands of his disciples reached Pinnathur Narayanasamy Aiyar. This may be found either in Aiyar's family or in Harithwaramangalam Rajaliar's collections.
3. *Kilayur group* :—Several manuscripts of this group may become available from some of the old Thondamandalam Mudaliar's houses in Mannargudi, Nannilam, Negapatam and Tiruthuraipundi Taluks of Tanjore Dist. Kottur Rengaswamy Mudaliar's library at Mannargudi may have some. Many copies may become available if the University could make Mr. V.S. Thiyagaraja Mudaliar of Vadapathimangalam take interest in this collection.

Recently, I was told that one copy of this group known as Kilalathur Cudgeon is with the Dr. Swaminatha Iyer's collection preserved in his home. It is better to get this copy without depending on the printed book now being issued by Iyar's library at Adyar.

4. *Tranquebar group* :— Arunachala Kavirayar belongs to this group. Last representative being one Shunmugha Kavirayar. Once, this place was the repository of several manuscripts. European missionaries and scholars of the eighteenth century had their knowledge of Kamban from this centre (Ellis belongs to different school) Some manuscripts may be found in the libraries of the Missionaries here and in the collections of Chidambaranatha Mudaliar at Shiyali.

Balasaraswathy Krishnamachari had his early training in this group and subsequently enriched his knowledge of the text by associating himself with a scholar named Tiruchitrambalam Pillai at Coimbatore and with Kapisthalam group. His manuscripts may be available from the Vani Vilas Press of Srirangam, where he was printing his edition. Himself being a good poet, his corrected copies cannot be very faithful. The originals will be useful ; he was having a manuscript preserved for centuries by traditional Vaishnava Scholars of Tirukkannapuram. Late Mahavidvan Raghava Aiyangar used to praise this as one of the earliest copies of the original. Mr.V.V.Srinivasa Iyengar may be able to secure this. Editors should be very careful in using his manuscript. He has published Sundara-

kandam, Kiskintha Kandam and a small chapter "Vasanthan Padalam" which was not found in the printed books and I believe in many manuscripts also !

5. *Kapisthalam group* :—The proprietors of this estate were patronising Ramayanam learning to a very great extent in the last century and in the early part of this century also. Many great scholars have contributed to the sum total of the Ramayanam knowledge. Rajagopala Pillai, Ramanuja Kavirayar, Trichy Govinda Pillai and many others. They have published critical appreciation and explanation on many intricate points. Some useful information and text may be available from their collections.

(c) PANDYA NADU:—Ramnad Palace manuscripts: The Sangam manuscripts are already with the department: Nanguneri manuscripts may yield some good results, if the originals were scrutinized by the research staff instead of getting satisfied with the published works. In 1936 Late V. P. S. Mudaliar told me that there is one good copy in the Veerakeralamputhur Zamin office, Pandit M. Raghava Iyengar and Vidvan R. Ramanuja Iyengar of Ramanad will be able to give more information about the copies and readings they have seen or noted.

Mr. P. Sri. Achariar will be able to give more details and readings in the South Tinnevely Vaishnava manuscripts.

Alwartirunagari will be a good centre for intensive search. I have heard Mahavidvan Raghava Iyengar mentioning of manuscripts in some old Iyengar houses at Tiruppullani, Srivilliputhur, Sevvur, and Tirukkotttiur.

(d) CHERANAD:— I have heard of Tamil Ramayanam manuscripts in Malyalam character in the Travancore palace library; information may be had from reliable sources.

(e) Miscellaneous :—Private libraries of the Zamindars at Namakkal, Pattayakarar of Palayacottah, Zamindar of Salem, Mittadars of Paghalpatti, Suramangalam, Salem Ramasamy Mudaliar and missionaries in Travancore border.

MATERIALS FOR CORROBORATION :—

All the three Ramayanams from which Kamban took his information and story should be made available in the Editorial section. Translation into Tamil will be very useful for reference when there is a point to be settled. Sanskrit scholars say that the Bodhayana Ramayanam of Kamban's period passes by the name of Hanumanthanatakam (different from Hanumanth Ramayanam). Of the three Ramayanams majority vote for Naradar while some prefer the names of Visvamitra, Vashista, Vyasa, and Yagnavalli. Some points get cleared by reference to other Ramayanams when Valmiki has no clue; this is a common experience.

Foreigners' notices of Kambaramayanam will be very useful at some points, specially when the references are a century old; in this category, the following are specimens :— Occasional references by F. W. Ellis; Calcutta Review Vol. XXV (prior to 1858); Literature Tamoule Ancienne... Le Ramayana de Kamban (An essay on the poem with translation of extracts by E.H.J. Vinson—1861); Kambaragarathi of Mackenzie Mss, Kampanalogy by C. Britto (1900) and others.

METHOD OF RECORDING DIFFERENCES IN READINGS :—

To facilitate easy and correct assessment of the value of the readings for acceptance the readings should be incorporated in the verses and the complete verses should be inserted in the copy. This can be done by getting some fifty copies of any printed texts and rebinding them interleaved with two sheets. The verse containing difference in reading may be completely scored and another verse with the new reading incorporated may be written in the interleaf so that when one reads the book one's intellectual and emotional application will not get jarred or jolted or interrupted. This method of presenting readings will give a periscopic view for the reader. Presenting the differences in reading alone is an unscientific method which will hamper long range view and emotional valuation.

CONCORDANCE :—

The necessity of this aid for the verification of correct readings need not be emphasised. I estimate three thousand working hours for the completion of this work ; and an additional 1,000 one thousand hours will see the complete classification of Phonetic, Semantic, Etymological, Syntactic and Metrical analysis which will go a long way in fixing the correct language and in the study of language of that period. With this we can frame a Kamban grammar etc. By engaging about twentyfive senior students and five superintendents during the summer vacation, this work can be completed within forty days.

PRINTING :—

There is the general tendency among our people to accept any paper and type and any format that become

available when the Mss are ready for the press. There should be a simple grandeur and an uniformity in the publications of a series. The format of the book should be planned even now; fine and durable paper should be stocked and special types for various uses should be specially cast, so that there may be a speciality. All combined together should breathe a classical perfume with an appearance of chaste elegance. The manner should be worthy of the matter. The planning should be commenced even now if we are giving the Mss for print in September 1953. As the art of printing, typography and binding is very well advanced we should not fail to make use of these advancements. The paper should be of that colour which will be beneficial to the sight. The types should be properly designed and graded. The relief of the types should be carefully given proportionating the straight and the curve of our character.

PERSONAL CONTACT:—

The collection of the manuscripts and information may be done by sending some responsible member of the Research department to meet the various people mentioned in the previous paragraph; this will minimise time and labour besides bringing more information.

FIXING THE TEXT:—

The main task is in fixing the correct readings. Proper precaution should be taken to prepossessions, predilections and prejudices entering the field. Melody of the blended notes should not be mistaken for the harmony of uniformity. The intellect and emotion should be applied jointly and severally, atrophying one when the services of the other is in exclusive demand. Scientific methods should be used to minimise human error; We can detail this portion at a later stage.

I think by proper planning and execution the Mss can be made available for the press by the beginning of September 1953 and all the volumes published before the end of March 1954.

Financial Estimate for the proposed Kambaramayanam Edition of the University to be completed within 24 months

I.	1.	Two Lecturers at Rs. 200/- p. m.	
		each	...Rs. 400/-
	2.	Four Assistant Lecturers at	
		Rs. 100/- p. m.	...Rs. 400/-
	3.	One Sanskrit Pandit at Rs. 150/-	
		p. m.	...Rs. 300/-
	4.	Four Junior Assistants at Rs 75/-	
		p. m. each	...Rs. 300/-
	5.	One clerk at Rs. 75/- p. m.	...Rs. 75/-
	6.	One Attender on Rs. 50/- p. m.	...Rs. 50/-
	7.	One peon on Rs. 45/- p. m.	...Rs. 45/-
			<hr/>
		Total	...Rs. 1420/-

For 20 months at Rs.1420/- p. m.

Total ...Rs. 28400/-

II.	25 special staff of juniors at Rs. 50/-	
	each for four months	...Rs. 5000/-

III.	Stationary, Travelling, postages and	
	other incidental charges	...Rs. 6000/-

Grand Total ...Rs. 39400/-

The picture of the above work in five Volumes*Volume I. Introductory*

1. Title page.
2. Table of contents.
3. General Introduction.
4. Life of Kampan.
5. Tamilnad and its history during the Author's period.
6. Sources.
7. Deviation from Valmiki.
8. Parallels from Valmiki.
9. Parallels from other Ramayanas.
10. Parallels from Kalidasa's and other Sanskrit works.
11. Parallels from previous Tamil Literature.
12. Inspiration from the local materials.
13. Summary of the story in Padalam.
14. Character study.
15. Religious, Philosophical Moral, Political and Economic Concepts as found in the work.

Volumes II, III and IV. Text

1. Title page.
2. Table of contents.
3. Introduction.
4. Text (Poems).
5. Alphabetical index of poems.

Volume V. Appendix

1. Concordance.
2. Idiomatic usages.
3. Description of places, rivers, mountains, seas, mythological, personages, etc.

4. Allusion.
5. Grammatical rules and Deviations.
6. Semantic Laws.
7. Phonetic Laws.
8. Metrical Analysis.
9. Rhetorical Devices.
10. Flora and Fauna.
11. Articles of war and peace.
12. Details of different readings in the text.
13. Subject Index.
14. Index of poems.
15. Diagrams, drawings; ideas influenced, and influenced by Kamban.

The estimated progress

1—1—1954 to 31—3—1954

Collection, cataloguing, analysis, and classification of manuscripts and stray readings from anthologies, oral traditions etc.

Progress :— Vol. I items 7—11.
                   Vol. V do. 2, 3, 4, 10 and 11.
 Completion :— do. do. 1.

1—4—1954 to 30—6—1954

Completion -- Vol. I items 7, 8, 9, 10 and 11.
                   II Comparison and fixing of readings.
                   V items 2, 3, 4, 10 and 11.

1—7—1954 to 30—9—1954

Progress :— Vol. I items 12, 13 and 14.
                   Vol. V do. 5, 6, 7, 8 and 9.
 Completion :— Vol. III Comparison and fixing of readings
                   Vol. V item 3.

1—10—1954 to 31—12—1954

Progress :— Vol. I item 15.

Vol. V items 12, 13 and 14.

Completion :— Vol. I do. 12, 13 and 14.

Vol. IV Comparison and fixing of readings.

Vol. V items 5, 6, 7, 8 and 9.

1—1—1955 to 31—3—1955

Progress :— Vol. I items 2, 4, 5, 6 and 15.

Completion :— Vol. V do. 12, 13 and 14.

1—4—1955 to 30—6—1955

Completion :— Vol. I items 2, 4, 5, 6 and 15.

Vol. V item 15.

1—7—1955 to 30—7—1955

Residual work.

1—8—1955 to 31—8—1955

Checking and correcting the whole work and finishing the final copies. Handing over the manuscripts ready for publication to the publication department.

The amount allotted for this month may be paid for two proof readers at Rs. 100/- per mensem for each for a period of seven months by which period the publication will be complete.

Specimen form for a Register of manuscripts

1. Serial Number.
2. Number as per owners list.
3. The date of receipt.
4. The address of the owner.

5. Details of Colophon.
6. Size of leaves or paper.
7. Age of manuscript as revealed by :—
  - (a) Internal evidence
  - (b) Chemical analysis
  - (c) External evidence.
8. Complete or incomplete.
9. Number of Cantos
  - (a) Complete
  - (b) Incomplete.
10. Number of Padalams
  - (a) Complete
  - (b) Incomplete.
11. Number of stanzas (under several headings)
12. Marginal matter and its nature.
13. Extraneous matter and its nature.
14. Scriptorial categories.
15. Percentage taken for analysis.
16. do. of Scriptorial errors.
17. do. of useful readings.
18. do. of Syncope, dictographs, diagraphs and other devices with identifiable explanations.
19. do. of Similarity between manuscripts (this should be worked out by giving algebraic symbols to manuscripts and items of comparison to facilitate easy manipulation).
20. The group and degree of perfection to which the manuscript is assigned (state the group as Archetype, conflated copy, derived copy, etc. and the number assigned to the various degrees).

The Tamil Research Department

THE AIM OF THE TAMIL RESEARCH DEPARTMENT at the beginning stages should be to produce such *basic works* incapable of being undertaken by any individual author or scholar and commercial publishers. These Basic works should form the FUNDAMENTAL LIBRARY supplying materials for the proper understanding, further researches, future development, and wider programmes in Tamil Culture by and of the intellectually inclined public, specialists and scholars, original thinkers, and understanding reformers. On this line, I think with sufficient reason, awareness of the demands, and experience, the following works should be given precedence :—

1. CATALOGUS CATALOGARUM of the Tamil books (manuscripts and printed) available inside and outside the Tamil land. Immediate steps should be taken to catalogue the Tamil books found in the Vatican library and other centres of mediaeval learning in the Islamic and Roman-Catholic countries of the west. We have already got catalogues of our books in the important centres of learning in England, France, Germany and other advanced countries. China is considered to possess some of our important and rare manuscripts. In many of these centres our language was being mentioned as 'Malabari', 'Carnatic' 'Hindu' 'Indian' and by other names which may be confusing now. We have got clear evidence as to the exodus of books from our land from the tenth century. So, any attempt in this direction may amply reward us. At present, our ambassadors and cultural agents in the different countries may help us. More than a quarter century ago, when Oxford and Harvard got access to the Vatican for cataloguing the

English books, I made my humble attempts through some of my Roman Catholic friends who had some influence in the Vatican for cataloguing the Tamil books at my cost; but, conditions were different and nothing was possible and I myself was not in a position to make a concentrated and sustained attempt. Jaffna contains lot of early printed Tamil books and Nagarcoil is another centre. Now, it is the most favourable time to make a catalogue and the UNESCO also may contribute.

2. SOUTH INDIAN INSCRIPTIONS :—All the inscriptions copied up to this year should be collected, summarised, chronologically arranged and edited with notes and explanations. This should contain a Topographical index,

3. AN INDEX OF HISTORIC & SOCIAL INFORMATION :—An attempt should be made to collect all the scattered materials now available in the ancient geographies, diaries of early travellers, notice in the Indian and foreign literatures and reflections in the folk lores, arts, religious rites and other traditions of the Pacific and Mediteranean areas. For the later centuries, various country-correspondence, despatches, records, transactions of the English, French, Dutch and Portugese governments should be analysed and tabulated. Great wealth of useful and educative information may be found in the *Diaries of Anandarange Pillai, Manuchi, Princes and Chiefs* of Tamil land and bordering areas, letters of Christian missionaries, military men, business people and courtiers. As a preliminary step all the information collected may be indexed chronologically with short notes, reserving the publication of the full texts for a latter programme.

4. AN ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE is the most essential refe-

rence book for any kind of linguistic studies and in spite of a century's attempts by the foreign and native scholars we are not having one. The well known Skeat's and Macodonnell's dictionaries may serve as models. Further, we are getting some models incorporating all the up-to-date researches to guide us.

5. COCORDANCE OF THE SANGAM PERIOD: We consider the Sangam age as the Augustan age of our literature and pride of our independent culture; yet, we don't have a concordance of at least the words found in the literary works of that period; after all we have 51,798 lines containing about 3,13,788 words. If your Tamil department only takes this into heart the manuscript of the concordance will be ready within a month. What an useful reference work it will prove to be for our further researches of that period?

6. SANGAM ANTIQUITIES: This should give a full description of the social, cultural, political and religious condition of the period. The arts, crafts, architecture, cities, villages, topography, physiography, flora, fauna, avifauna, all and sundry should be properly illustrated and presented. FRAGMENTS SHOULD BE CAREFULLY UNITED IN THE RECONSTRUCTIONS AND THE RARE CONCEPTS SHOULD BE PRESENTED IN A PROPER PERSPECTIVE AND CLARIFIED FORMS. As the parts dealing with the fauna and flora will become enhanced in their value and usefulness in proportion to the value of the illustration, the illustrators may be instructed to have AUDUBUNS ANIMALS AND THORNTONS TEMPLE OF FLORA, for their guidance and inspiration; fortunately these valuable books are now available in reprints.

7. CONCORDANCE OF GRAMMATICAL TERMS :—The necessity of a concordance in any branch of literary studies need not be emphasised, since the need of which is keenly felt at every stage. To maintain the purity of the language and expand the utility to all branches of knowledge and human activities a correct knowledge of the Grammar of a language is the *foundation stone*. Now, our grammar requires a comprehensive study and research in the Philosophic, Scientific, Historic and Normative sides. All the grammars from Tholkapiam to Muthviriam and all the commentaries from Ilampooranar's to S. S. Bharathi's should be pressed into service. The extreme necessity of the Scientific Terminology of a Normative Grammar has not yet been felt even when we are at the cross roads of an intellectual upheaval. Any JANUS requires the eye glass of concordance when he wants to see the past and future when guarding the gates of grammar.

8. CONCORDANCE OF PHILOSOPHICAL TERMS :—This should include religious, metaphysical, ritual, theological and other allied terms found in Tamil, with descriptive explanations and illustrations.

9. A DICTIONARY OF NON LITERARY CURRENT WORDS ;—is very urgent for a scientific weeding of the language and selection of well served words falling under the category of jargon, argot, cockney, dialect, idiom, lingo, gibberish and etc., should find an asylum in this dictionary waiting their fate. Slang and shop also may be included if no seperate dictionary is contemplated.

10. TRANSLATIONS FROM THE CLASSICAL LANGUAGES :—As the enrichment of the literature on the classical side can become possible in our

country only by the university activities, our university should plan some well thought out series similar to LOEB CLASSICS, HARVARD ORIENTAL CLASSICS, SACRED BOOKS OF THE EAST etc.

Silver Jubilee

The Silver Jubilee of the University will have to be celebrated within two years. The most permanent feature of any celebration is its commemoration volumes. The volumes of our university should evoke the respect of all the universities of the world by the manner and matter. The history of Chidambaram should form a separate volume fully illustrated with exhaustive information. "MICROCOSM OF LONDON" BY R. ACKERMANN, "KEDLESTON CHURCH" BY LORD CURZON, "CATHEDRAL OF CANTERBURY" BY WOOLNOTH AND SIMILAR BOOKS may be taken as our standard. The History of the University may be on the model of ACKERMANN'S HISTORIES OF "ETON", "OXFORD", "CAMBRIDGE", with modern devices of attractive presentation and representation. A full well illustrated volume on THE HOUSE OF THE FOUNDER will be an adequate expression of the Tamilian's gratitude towards the noble and illustrious benefactor. Will a volume on THE CAUVERY similar to MACKAY'S "THE THAMES AND ITS TRIBUTARIES" *be superficial*? Of course the usual collection of essays on different subjects and aspects by the various departments of the university will be forthcoming profusely. These volumes should shine on all parts of the world adding to the eternal glory of Tamil Land.

கம்பராமாயணப் பதிப்பும் நிலைமையும்.

நீ. கந்தசாமி

தமிழ் இலக்கியமானது, குறைந்தது இரண்டாயிரத்தைத் தூறு ஆண்டுகளாகப் பல புலவர்கள் செய்துள்ள அரிய நூல்களையும், பாட்டுக் களையும், உரைகளையும், தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இந்த இரண்டாயிரத்தைத் தூறு ஆண்டுகளில் எத்தனையோ அருமையான நூல்கள் வெளிவந்திருந்தாலும், எத்தனையோ புலவர்கள் அவாவர்கள் காலத்தில் சீரும், சிறப்புமுற வாழ்ந்திருந்தாலும், கற்றவர், கல்லாதவர் என்னும் இருதிருத்தாராலும் பாராட்டப்பெறும் நூல் கம்பராமாயணமும், புலமைக்கு எடுத்துக் காட்டாகப் போற்றப் பெறும் புலவர் கம்பருமே யாகும். ஆயிரத்தெழுபது ஆண்டுகளாக, இக்காப்பியம், தமிழ் நாட்டிற்குப் பல வழியாலும் நன்மை செய்து வருகிறது. இது பல திறப்பட்ட மக்களாலும் கையாளப்பெறுகிற நிலையில், பல பாட வேறு பாட்டுக்கும் உள்ளாகி விட்டது. தமிழ் இலக்கியத் தொகுதியில், எந்த நூலும் இதுபோல் பார்த்த பயிற்சியுடையனவல்ல எனப் புகழும்போதே எந்த நூலிலும் இவ்வளவு பாட வேறுபாடிಲ್ಲே என்று வருந்தவும் வேண்டியதிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக கம்பருடைய பாட்டுக்களை எவ்வகையான வேறு பாடு மின்றி, உண்மையாகக் காட்டக்கூடிய ஒரு நல்ல பதிப்பு வெளிவர வேண்டுமென்ற விருப்பம் தமிழறிஞர்களுக்கும், எவ்வழியானும் உண்மையைக் காணவேண்டுமென்னும் பேரறிஞர்களுக்கும் இருந்து வந்தது. இவ்விருப்பம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருவதற்கே காரணமாயின. பின்னர் வெளிவந்த பதிப்புக்களும், ஆரவாரமான கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவுகளும் எனக் கூறுவதும் மிகையாகாது. நல்ல பதிப்பை வெளியிடவேண்டும் என்று சில அறிஞர்கள் பலவழியாக முயற்சியும் செய்தார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், என் அன்பர் ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், கம்பராமாயணக் கட்டளைப் பதிப்பு ஒன்றை வெளியிடும் முயற்சியில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஈடுபட்டிருக்கும் நற்செய்தியை எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். நீண்ட நாட்களாக இவ் விருப்பமும் இதில் ஓரளவு முயற்சியுமுடைய எனக்கு, பெருமகிழ்ச்சியும், நன் முறையில் இது வரவேண்டும் என்ற ஆசையும் உண்டாயின. கம்பராமாயணப் பாட்டுக் களையும், பாட வேறு பாடுகளையும் பற்றி பல பெரியோர்கள் சுமார் இருபதாண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டில் பேசி வருவதையும், அவர்கள் பாடங்களை யும் பாட்டுக்களையும், கொள்ளுவதும் தள்ளுவதுமான முறைகளையும்,

உரிமை கட்டுரையாளர்க்கு.

பாடங்களைத் திட்டம் செய்து மேற்கொள்ளுவதற்காக அறிவுடை உலகம் வகுத்துள்ள நெறிகளில் ஒன்றையும் கையாளாது தங்கள் எஃகுச் செவியும் அஃகிய வுணர்வும் கண்ட இவையே கம்பர் பாடல் என ஆணையிட்டு வரையறை செய்து, தப்பும் தவறுமாக சில பாடல்களைச் செய்துகொண்டு முழக்கம் செய்வதும் அவ்வாறு முழக்கம் செய்பவர்களுக்கும், அவர்களைப் பின்பற்றுவவர்களுக்கும், வேறு பல துறைகளால் ஏற்பட்டுள்ள செல்வாக்கையும் பெருமையையும்கொண்டு பலரும் அவர்கள் சொல்லும் போலிவுகளுளையே மெய்யெனக்கொண்டு பேசுவருவதையும் கண்டு உளமழுங்கிவரும் எனக்கு, ஒருக்கால் அப்போலி முறைகள், மேற்கொண்டுள்ளவர்களுடைய தடுத்தற்கரிய செல்வாக்கினால், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பதிப்பு முயற்சியிலும் புகுந்து விடுமோவென ஐயம் பிறந்தது. இந்நிலையில் வாளாவிருத்தல் தமிழ் மொழிக்குத் தீங்கிழைத்த பழியைச் சேர்ப்பிக்கும் என்று உளச் சான்று தூண்ட, உடனே நொடியும் காலந்தாழ்த்தாது, கம்பராமாயணப் பதிப்பின் நோக்கமும் பதிப்பிக்கும் முறைகளும் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்று பலவாண்டுகள் சிந்தித்துத் தெளிந்ததின் பயனாக நான் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை, பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர், அறிஞர் சண்முகம் செட்டியாரவர்களுக்கு, 15-10-1952-ல் எழுத்துமூலமாகத் தெரிவித்தேன். அவர்கள் 29-11-1952-ல் எழுதிய மறு மொழியில், என் கருத்துக்கள் போற்றத்தக்கனவாயிருக்கின்றனவென்றும், ஆவன செய்யும் வண்ணம், என் கடிதத்தை, ஆராய்ச்சிப்பகுதி உதவித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. G. சுப்பிரமணிய பிள்ளையிடம் அனுப்பியிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். நான் மறுமுறை 5-12-52ல் தமிழாராய்ச்சிப் பகுதி மேற்கொள்ளவேண்டிய சில வேலைகளைக்குறிப்பிட்டு அறிஞர் செட்டியாரவர்களுக்கு எழுதினேன். 16-12-52ல், நான் 15-10-52ல் துணைவேந்தருக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் படித்ததாகவும், போற்றத்தக்க பல குறிப்புக்கள் அதிலிருப்பதாகவும், பெரும்பாலும், தாங்கள் செய்யும் வேலையை ஒத்தேயிருக்கின்றனவென்றும், அன்பு மொழிகளால் பேராசிரியர், G. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். பின்னர் 29-12-52ல் கம்பராமாயண ஏடுகள் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களைப்பற்றி விவரமாக துணைவேந்தரவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். பின்னர் சில நாட்களில், அறிஞர் செட்டியாரவர்கள் துணைவேந்தர் நிலையினின்று விலகிக்கொண்டார்கள்; நான் எழுதிய கடிதங்கள் எவ்வளவுவரை கருதப் பெற்றுள்ளன வென்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், கம்பராமாயணப்பதிப்பு, சீரிய முறையில், இனி எவரும் ஐயுற வேண்டாத பாடங்களுடனும், பாட்டுக்களுடனும் வரவேண்டும் என்ற ஆவலும் அந்த ஆவலை முற்றுவிப்பதற்கு எல்லா வழியாலும் தகுதிவாய்ந்த

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பதிப்புவேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதனால் தோன்றிய மகிழ்ச்சியும் நாளும் நாளும் வளர்ந்துகொண்டேபோயின. இடையிடையே, இந்நாளில் செல்வாக்குமிருந்து, பாரந்த ஆதரவுபெற்றுள்ள போலிப்புலமையும், 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்' எனும் பெரு வழக்குக்கு இழுக்கு முண்டோ' என்னும் ஆன்றோர் சொல்லுக்கு இலக்கியமாக தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியை ஓரளவேனும் பெற்றிராதவர் களும் வேறு துறைகளில் நாட்டின் நன்மதிப்பைப்பெற்று உயர்வடைந்த வர்களுமான சில பெரியோர் மனம்போனவாறு தமிழில் பாடங்காணும் எளிமையும், தமிழரசியின் அரியணையாக விளங்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தும் புருந்தலிடுமோ என்ற ஐயமும், கவலையும் தலைகாட்டிக் கொண்டு மிருந்தன. இவை, தமிழ் மொழியிலும், இலக்கியத்திலும் வழிவழியாக வந்த மாறாத அன்பினாலேயன்றி வேறு நிகழ்ச்சிகளாலல்ல. ஒருவாறு மனந்தேறி, முன்பு, அறிஞர் செட்டியாரவர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களின் படிக்களை இப்போது துணைவேந்தராக விருக்கும் அறிஞர், சி. பி. இராமசாமி ஐயாவர்களுக்கு 22—6—53ல் அனுப்பினேன். நான் திடுக்கிட்டு மகிழும் வண்ணம் 24—6—53ல் அதாவது கடிதம் கைக்குக் கிடைத்த அந்த நாளிலேயே “உன் கடிதம் அறிவுறுத்தும் கருத்துக் களைக்கொண்டிருக்கிறது! என் நோக்கமும் அத்தகையதே! நீ குறிப் பிட்டுள்ள முறையில் பதிப்புவேலையைச் செய்வதற்கு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறேன்; எதற்கும் நான் இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பிவந்த வுடன் ஆகஸ்டு மாதம் நேரில் பார்த்துப்பேச விரும்புகிறேன்” என்று பதில் எழுதினார்கள். அவர்களுடைய ஆர்வத்தைக் கண்ட எனக்கு அவர்கள் ஆங்கில நாட்டிற்குச் செல்லும் செய்தி தெரிந்தவுடன், அங்கு, தமிழ் மொழியின் பெருமையையும், தமிழ் மக்களின் கல்விப்பயிற்சி முறையையும் விளக்கிக் காட்டக் கூடிய ஆதரவுகள் பல காப்பாற்றப்பெற்று வருவன வற்றை, முழு விவரங்களுடன் படியெடுத்தேனும் நம் நாட்டுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்னும் வேட்கை நாற்பதாண்டுகளாக என்னுள்ளத்தி லிருந்ததை முற்றிவிப்பதற்கு இது தக்கவாய்ப்பென எண்ணி “ஜேசின் பால்” என்னும் விவிலியத்தொண்டர், தமிழ் மொழியில் செய்துள்ள நூல் களையும், தமிழைப்பற்றி ஐரோப்பிய மொழிகளில் எழுதியுள்ள குறிப்புக் களையும் இவைகளையெல்லாம் விட அப் பெரியார் 1715ஆம் ஆண்டில், முதலாவது ஜார்ஜ் மன்னனது ஆதரவில், கந்தர்புரி சமயப்பெருந் தலைவர் (Arch Bishop of Canterbury) இலத்தீன்மொழியில் வாசித்தளித்த வரவேற்புக்கு, தமிழ் மொழியில் அளித்த மறுமொழியின் படியையும், அறிஞர் பெல் (Dr A Bell, 1683—1719) என்பவர் தான் சென்னையிற் கண்ட கல்வி முறைகளைப்பற்றி எழுதியுள்ளவைகளையும், சேர்த்துவைத் துள்ள தமிழ் நூல்களையும். வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அப்பேயில் (West-

ministr Abbey) பதித்துள்ள அவருடைய ஞாபகக் கல்வில் செதுக்கியுள்ள ஓவியங்களின் நிழற் படங்களையும், நம் தமிழகத்துக்குக் கொண்டு வந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்த்துவைக்கவேண்டும்” என்று 29-6-53ல் ஒரு கடிதம் அறிஞர் சி. பி. அவர்களுக்கு எழுதினேன். அக்கடிதம் அவர்கள் இந்தியாவிற்குத் திரும்பிய பின்னர் தான் கிடைத்த படியால், கடிதத்தைப்பார்த்த அளவிலேயே தில்லியிலிருந்து (Delhi) “உன் கடிதம் இங்கு கிடைத்தது; பெரிதும் பயன்பெறக்கூடிய குறிப்புக்களாக விருக்கின்றன! இங்கிலாந்திலுள்ள என் நண்பர்களுக்கு இவ்விவரங்களை எழுதி ஆகவேண்டியவைகளைச் செய்வேன்” என 4-8-1953ல் மறுமொழி எழுதினார்கள். பிறகு, பல நாள் முயன்று 22-11-1953ல் அவர்களை அண்ணாமலை நகரில் நேரிற்கண்டு கம்பராமாயணப் பதிப்பைப் பற்றி ஒரு சிறிது பேசும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பின்னர், பல்கலைக் கழகம் விரும்பியபடி 28-12-53ல் கம்பராமாயணப் பதிப்பைப்பற்றி அவ்வேலையை மேற்கொண்டுள்ள பேராசிரியர் G. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களுடனும், கலாக்கேத்திர கௌரவ காவலர் விசுவநாதய்யாவர்களுடனும் கலந்துபேசி, என் கருத்துக்களையும், செலவு, வேலை, காலம், வெளியீட்டுமுறை, ஏடுகளைப் பதிவு செய்யும் முறை, முதலியவைகளையும் 23-12-53ல் அறிஞர் சி. பி. அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். பின்னர் சில நாட்கள் சென்று 15-3-54, 1-4-54, இந்த நாட்களில் அறிஞர் திரு சி. பி. அவர்களை அண்ணாமலை நகரில் நேரிற்கண்டு, தெரிவாக என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததோடு பாடங்காணுவதற்கு மேற்கொள்ளவேண்டியதாக நான் வகுத்துள்ள முறைகளையும் விளக்கினேன். மேற்கோண்டு இரண்டு நாட்கள் அவ்விடம் தங்கி, இதனோடு, இடையில் நான் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்த ‘திருவாசகப்பதிப்பு’ ‘மாணிக்கவாசகர் வரலாறு’ வடமொழியில் சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்பு எழுதப்பெற்று அண்மையில் திருவனந்தபுரத்தில் கிடைத்ததாகச் சொல்லப்படும் ஏடுகளை ஆய்தல், UNESCOவின் மொழிபெயர்ப்புத் திட்டத்தில் தமிழ்மொழிக்குத் தொடர்புடையனவற்றை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மேற்கொள்ளல் முதலிய தமிழாக்கம் கருதிய செய்திகளையும் தெரிவித்தேன். இவை யனைத்தையும், அவர்களுக்கிருந்த மிக நெருக்கடியான பொழுதிலும், ஆவலுடனும், ஆர்வத்துடனும், அமைதியாகக்கேட்டு ஆகவேண்டியவைகளைச் செய்வதாகக்கூறிய அன்புமொழிகள் என்னை மிகவும் ஊக்குவனவாயின. கம்பராமாயணப் பதிப்பு வரையில் என் முறைப்படி நூறு பாட்டுகளுக்கு வேலை செய்து தன்னிடம் காட்டி விளக்கும்படியும் அதற்குமேல் என் முறைகளைக் கருதுவதாகவும் சொன்னார்கள், ஒரு வாரத்தில் முடியக்கூடிய அந்தவேலை, இடையே விடுமுறை நாட்கள். குறுக்கிட்டபடியால் ஜூன் மாதத்தில்தான் தொடங்க நேர்ந்தது. அவ்வேலையை

முடித்துக்கொண்டு ஜூன் மாதம் 22ஆம் தேதி அறிஞர் சி. பி. அவர்களைப் பார்த்தேன். அன்று அவர்களுக்கிருந்த வேலையின் நெருக்கத்தால் இதற்கான ஒய்வு கிடைக்கவில்லை. மறுமுறை அவர்கள் அண்ணாமலை நகர் வரும்போது பார்க்கக்கூடிய ஒய்வு கிடைக்குமானபடியால் அப்பொழுது வரும்படி சொன்னார்கள். அண்மையில் பார்க்கக்கூடும் எனக் கருதுகின்றேன். தமிழ்மொழியின் சார்பில் நான் எழுதிவரும் கடிதங்களுக்கு உடனுக்குடன் மிக்க அன்புடன் அவர்கள் எழுதிவரும் மறுமொழிகளும், நேரில்பேசும்போது, செவி கொடுக்கும் அமைதியும், ஆர்வமும், ஆதரவும் அவர்களுடைய இயற்கையான பேரறிவு பேராற்றால் முதலியன, தமிழ் மொழியின் மேம்பாட்டில் ஈடுபட்டு நற்பயன் விளைவிப்பனவாகும் என எதிர்பார்க்கச் செய்கிறது. இவை செயற்படும் காலத்தை ஆவலுடன் நோக்குகின்றேன். நான் துணைவேந்தரவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கடிதங்களில் கம்பராமாயணப் பதிப்பு, தமிழாராய்ச்சிப்பகுதியின் வேலைகள் முதலியவற்றை விளக்கும் பொதுவான பகுதிகளை இதில் பிற்சேர்க்கையாக இணைத்துள்ளேன்.

கம்பராமாயணப் பதிப்பைப்பற்றிப் பேச நேர்ந்தபோது, சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளாக நானே நேரில் தெரிந்துகொண்டனவும், பல முதிய அறிஞர்கள், அவரவர்கள் தாங்கள் நேரில் தெரிந்துகொண்டனவாக எனக்குத் தெரிவித்த நூறுண்டின் எல்லையைக் கடக்கக் கூடியனவுமான சில செய்திகளைத் தெரிவித்தல் பொருத்த முடையதெனக் கருதுகின்றேன். இச் செய்திகள், கம்பராமாயணமும், அதன் புலமையும், தமிழ் நாட்டில், பல காலங்களில் அடைந்திருந்த நிலைகளைப்பற்றியனவே யல்லாமல், நூலாராய்ச்சி, காலவாராய்ச்சி, புலமைத்திறன் முதலிய பகுதிகளின்பாற் படுவனவல்ல. இங்கு சொல்லப்பெறும் செய்திகள் கொண்டு பாடவேற்றுமைகளுக்கு அடிப்படையான சில காரணங்களையும் உய்த்துணரலாகும்.

ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு, சோழநாட்டில் பெரும்பாலும் எல்லா ஊர்களிலும், சிலவாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையேனும் கம்பராமாயணப் பிரசங்கம் நடைபெறும். சில ஊர்களில் முறையாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறுவதுண்டு; பிரசங்கம் செய்பவர்களுக்குத் தகுந்த வருவாய் கிடைப்பதோடு ஊர்களில் ஓரளவு நன்மதிப்புமிருந்தது. சிலவூர்களில் கம்பராமாயணப் பிரசங்கத்துக்கென பொதுவாக நிலங்களும் விடப்பட்டிருந்தன. சிலர் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு இதையே தொழிலாகவும் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த பிரசங்கியார்களின் புகழெல்லாம் தோற்றப் பொலிவிலும், தூயவுடையிலும், சமய வேடங்களிலும், உரத்த-இனிய குரலிலும், சொல்லடுக்குகளிலும், விரைந்து பேசும் ஆற்றலிலுமே

தங்கியிருந்தன. இவர்களிற் பெரும்பாலர் செவி வழியாகவே பாடங் கேட்டுத் தேர்த்தவர்கள்; அவ்வழியாகவே பல பாட்டுகளே மணப்பாடம் செய்தும் வைத்திருந்தார்கள். இவர்களுக்குப் புத்தகமே தேவையில்லை. ஒருக்கால் புத்தகம் ஏதேனும் பார்வைக்கு வந்தாலும் பெரும்பாலருக்குப் படிக்க வியலுமா என்பதும் ஐயப்படத் தக்கதே. இவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும் மேடையோ, கண்கவர் வனப்பில் மலர்மாலைகளாலும், தோரணங்களாலும் அழகு செய்யப்பட்டிருக்கும். பிரசங்கியாருக்கு ஒரு பலகை போட்டிருப்பார்கள். அதன் முன்பு ஒரு அழகிய சிக்குப்பலகை இருக்கும் அப்பலகையில் இராமாயண ஏடுகள் என்றபெயரில் சில சுவடிகள் வைக்கப் பெற்றிருக்கும். பிரசங்கியார், தன் சுவடியைக் கொண்டுவர மறந்து விட்டால் அவ்வூரிலுள்ள பெருநிலக்கிழவர் வீட்டிலிருந்தேனும், கிராமக் கணக்கர் வீட்டிலிருந்தேனும் ஏதேனும் ஒரு சுவடி அவ்விடம் வரவழைக்கப் பெறும். நான் பார்த்த காலத்தில் அச்சப் புத்தகங்கள் வந்திருந்த போதிலும் அவற்றை வைத்துக்கொள்ளுவதில்லை. கடிதம், அட்டை, கட்டில் கலந்துள்ள தோற்றுண்டு, துணி முதலிய, வழிபாட்டுக்குப் புறம் பானவை யென்பது அவர்கள் கருத்து. மேடையில், உயர்ந்த இடத்தில் ஒரு வேலைப்பாடமைந்த பலகையும், அதைச் சூழ்ந்து துளவமலை மலர் மாலைகளும், அதற்கெதிரே பழத்தட்டுகளும், தீம்பாற்கலங்களும், கற்கண்டு குவியல்களும், ஆராதனைக்கான சுண்டல், கடலை, சில சமயங்களில் பண்ணியம் முதலியனவும் ஒரு உயர்ந்த இருக்கையும் காணப்பெறும்; இங்கு காணப்பெறும் இருக்கை, இராமகாதையில் பெருவிருப்பினராய சிறிய திருவடி அமர்ந்து கேட்பதற்கென்பது தோற்றம். ஒவ்வொரு நாளும் இரவு 9 மணியளவில் தொடங்கி 12 மணி வரையில் நடைபெறும். சில சமயங்களில் பிரசங்கியார், கம்பருடைய புலமையை விளக்கிக்காட்ட எண்ணி ஒரு செய்யுளில் இரண்டு அடிகளுக்கு மட்டில் பொருள் சொல்லுவதாக மூன்றுமணி காலம் பேசி, பின்னர் பாட்டைச் சொல்லுவார்.. அயோத்திமா நகரத்தில் தசரதச் சக்ரவர்த்தியின் கொலு மண்டபத்துக்குச் செல்லும் வழியில் முகப்புக்கும் மண்டபத்திற்கும் இடையிலுள்ள இடைகழியில் நாட்டப் பெற்றிருக்கும் கால்களைப்பற்றி ஒரு இரவு பேசினார். முதலில் மூங்கிற்கால், பூவாசங்காலிலிருந்து சந்தனக்கால் வரையிலுள்ள மாவகைகளையும், பின்னர், தந்தக்கால், பந்தக்கால், வந்தக்கால், வாராக் கால், சொந்தக்கால் முதலிய கால் வகைகளையும், அதன் பின்னர், தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகக் கால்களையும், அதற்குமேல் வைரம், அரதனம், முத்து, பவளம், மாகதம், கோமேதகம், முதலிய மணிவகையாலமைந்த கால்களையுமாக அடுக்கி மூன்று மணியளவு வளர்த்து இவ்வளவு சொன்னாலும், அங்குள்ள காலில் காலில், என்று பத்துக்கால் அடுக்கி, முடிவில், கால்கூடச் சொன்னோமில்லையே என்று வருந்தி “மகா

கவியாகிய அந்தக் கம்பன்தான் இவ்வளவையும் ஒரு பாட்டில் ஒரு அடியில் ஒரு சொல்லில் அடக்கினானே” என்று இழுத்துக்கூறி திடீரென இராக தாளங்களுடன்

“காடு மேவிய கண்டல முண்டல
வீடு மேவிய வீமனும் வந்தனே”

என்று உரக்கப்பாடி. அவையோரை உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பி கம்பன் பெருமையை வியந்து பேசுவார். பேசும்போதே குறிப்பாகத் தன் குறைகளையும் சொல்லிக்கொள்ளுவார்; ‘தந்தக்கால்’ என்று இராகத்துடன் சொல்லுவார். அடுத்தாற்போல், எனக்கு இவர்கள் சன்மானம் தந்தக்கால் என்பார்; வந்தக்கால் என்பார், உடனே, பெரிய பிள்ளை வாராக்கால் என்னவென்பார்; இப்படியே அவையோரை மகிழ்விப்பார். ஈதெல்லாம் கம்பராமணப் பெருமையென்பது அவர் கருத்து, இத்தகைய பிரசங்கங்களுக்கும் உண்மையான கம்பராமாயணத்திற்கும் பெயரளவிலல்லாதுவேறு எவ்விதத்தொடர்புமில்லை. என்றாலும், கம்பர் பெயரால் இப்பிரசங்கங்கள் நாட்டிற்குச் செய்துவந்த நன்மைகளையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது இந்த தெருப்பிரசங்கிகள், இலக்கியப் பயிற்சி முதலிய, மொழியாற் பெறும் அறிவு வாய்க்கப்பெருதவர்களாக விருந்தாலும், வழிவழியாக வந்த பொது அறிவு, உலகியலறிவு, மக்கள் பண்பு முதலியவைகளை நன்கு பெற்றிருந்தார்கள். இராமாயணத்தைப் பற்றுக்கோடாக வைத்துக்கொண்டு தெய்வ உணர்ச்சியையும், நல்லொழுக்கத்தையும், உலகியல் நடைமுறைகளையும் இனிமையாகப் பயிற்றி வந்தார்கள். ஓர் ஊரில் தொத்து நோய் தோன்றுமானால், அது பரவாமல் தடுக்கும் வழிகளை கோசலநாட்டு மக்கள் செயலாக ஏற்றி விளக்குவார்கள். வேளாண்மை, பொருளியல் முதலியவைகளையும் அந்த அந்த ஊர்களுக்குப் பயன்படும் வண்ணம் எடுத்துக் கூறுவார்கள். கம்பர் பாடாத “கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போலக் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” என்பதை எடுத்து விளக்கிப் பேசுவார்களானால் சில நாட்களுக்கேனும் எவரும் கடன் வாங்கப் பயப்படுவார்கள்; இளமையில் இதைக்கேட்டபலர் தங்கள் வாழ்நாள் முழுதும் கடன் வாங்காமலே வாழ்வார்கள். அவ்வாறே “கள்ளிருக்கும் மலர்க் கூந்தல்” என்ற பாட்டை அவர்கள் விளக்கும் முறையில், தீய வழியில் இன்பம் துய்த்தல் என்ற எண்ணம் அந்த ஊரைவிட்டுக் காவதக் கணக்குக்கப்பால் ஒடிவிடும். பாதன் அண்ணன்பால் வைத்த பரிவைப் பேசக் கேட்டுத் தம்முள் வழக்கொழிந்து செல்வம் பெருகி ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த குடிகள் எவ்வளவென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? சிறையிருந்தாளின் சீரெல்லாம் செவியடுத்தியந்த நம் அன்னையரின் வழிவந்த பெண் மக்களல்லவா நம் பண்பையும் பழஞ் செல்வங்களையும் பழுதுபடாது

இன்றும் காத்து வருகின்றனர். சுருங்கச் சொல்லில் இன்று அரசியலார் புகுத்திவரும் முதியோர் கல்வி, ஒழுக்கமுறைச்சட்டங்கள், நாட்டு நலத் திட்டங்கள் முதலிய ஆரவாரமாகப் பேசிச் செய்ய முயலுகின்ற நன்மை களனைத்தையும் இப் பிரசங்கங்கள் எளிய முறையில் இனிமையாகச் செய்து வந்தன. இந்தப் பிரசங்கங்களில் வரும் குறையெல்லாம் கம்பராமாயணப் பாடலைச் சொல்லும்போதும் கம்பருக்குப் பெருமை கற்பிக்கும்போதுந்தான்.

நாற்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இத்தகைய பிரசங்கம் ஒன்றைக் கேட்டு, நானும் எங்கள் வீட்டில் “தந்தக்கால், பந்தக்கால்” முதலிய வைகளை விரைவாகச் சொல்லிப் பழகிக்கொண்டு கம்பராமாயணப் பிரசங்கி யாவதற்கு முயன்றேன். அப்பொழுது, நெருங்கிய உறவினர்களுட் சிலர் வந்திருந்தனர். அவர்களுள் என் அம்மான் வகையைச் சேர்ந்த மல்லியம் துரைசாமி பிள்ளை என்பவர் ஒருவர். அவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பழனிமுத்துக்குமரத் தம்பிரான், சாமிநாதக் கவிராயர் முதலியவர்கள் பால் தமிழ் பயின்றவர். அவர் தந்தையார் மகாவித்துவான் மீனாக்ஷி சுந்தரம் பிள்ளை, வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள், மேலகரம் சுப்பிர மணிய தேசிகர் முதலிய பெரியவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பராகவும் இரு பெருஞ் செல்வமுமுடையவராயுமிருந்தவர். என் பிதற்றலைக் கேட்ட துரைசாமி பிள்ளை தான், முதன்முதலாக எனக்குக் கம்பராமாயணத்தைப் பற்றியும், அதன் புலமையைப் பற்றியும் முறையாகத் தெரிவித்தவர். பல செய்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது கம்பராமாயணப் புலவர் என்றால் எங்கள் சாமிநாதக் கவிராயரைச் சொல்லவேண்டும் என்றார். எனக்கு உடனே அந்த கவிராயரைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஆசை யுண்டாகவே பின்வறுமாறு கூறினார்.

“சாமிநாதக் கவிராயர் எங்கள் ஊரிற் கருகிலுள்ள குற்றாலத்திலும் எங்கள் ஊரிலும் நெடுநாள் தங்கியிருந்தவர், திருவீழிமிழலை யைச் சேர்ந்தவர். மகா வித்துவான் மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை யிடம் பயின்றவர். கம்பராமாயணப் பிரசங்கத்தில் தனியான புலமையுடையவர்; தன்னுடைய ஆசிரியரும் புகழும்படிப்பேச வார். பாட்டைப் படிக்கும் சந்தத்திலேயே கம்பர் பாட்டுக் களையும் பிறர் பாடிச் சேர்த்தவைகளையும் வேறுபடுத்திக் காண்பிப்பார். யாப்பிலக்கணப்படி ஒரே தன்மையான பாட்டுக் களிடமுள்ள ஓசை வேற்றுமைகளை மிக விளக்கமாகப் பாடிக் காண்பிப்பார். சில சமயங்களில் இராக தாளங்களுடன் (தொடரும்.)

உமாமகேசுவர உயர் நிலைப்பள்ளி இலக்கிய மன்றத் திறப்பு விழா.

கார்தைத் தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் நிகழும், உமாமகேசுவர உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவர் இலக்கிய மன்றத் தொடக்க விழா திருவள்ளூரவாண்டு 1985, ஆடித்திங்கள் 29-ஆம் நாள் (13-8-54) வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 4 மணியளவில் சங்கப் பெருமன்றத்தில் நிகழ்ந்தது அதுபோது சர்தார். திரு. அ. வேதரத்தினம் பிள்ளையவர்கள் பன்னலங்கனிந்த சொற் பெருக்கின் மூலம் மாணவர்கட்கும், மற்றையவர்க்கும் அறிவுரை வழங்கினர்.

சங்கத்தை வளர்த்த தமிழவேளின் தூயவுள்ளத்தின் விளைவால் நிகழும் பெருமைவாய்ந்த கல்வி நிலையங்களைக் காணும்பேறு இன்று தான் கிட்டியது. கல்வி நிலையத்தால் மாணவருக்கு உயர்ச்சியுண்டு. அதேபோலப் பயில்பவராலும் கல்வி நிலையத் துக்குப் புகழ் உண்டாகின்றது. சார்தினிகேதனத்தில் பயில்பவ ரென்றால் நிலையத்தால் புகழ் உண்டாகின்றது. கார்தியார் பயின்ற பள்ளி என்றால் பயில்பவரால் நிலையத்துக்குப் புகழ் உண்டாகின்றது. இங்கு விளங்கும் கல்வி நிலையங்களின்பயிலும் மாணவர்களும் புகழுண்டாகப் பயிலவேண்டும். நன்னெறியில் வாழவேண்டும். மாணவர்கள் ஆசிரியர் கற்பிக்கும் பாடங்களி லுள்ள உண்மைப் பொருளைக் காணவேண்டும். அதனைத் தம் வாழ்வில் மேற்கொள்ளவேண்டும். அதுவே உயர்வடைய வழி யாகும். இவ்வாறு இன்னும் பல கருத்துக்கள் விளங்க அறிவுரை வழங்கினார். நன்றியுரையோடு சங்க வாழ்த்து, நாட்டு வாழ்த்துப் பாடல்களுடன் விழா இனிது நிறைவுற்றது.

வருந்துகிறோம்.

கார்தைத் தமிழ்ச் சங்கக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற வரும் சங்கக் கல்வி நிலையத்தில் ஆசிரியராக இருந்து மாணவர்க்குப் பயிற்சி அளித்த தோடு சங்கச் சார்பில் நிகழும் விழாக்களிலெல்லாம் சிறந்த முறையில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு சலியாதுழைத்த நல்ல தமிழன்பரும், மேலத் தஞ்சை மாவட்ட சாரணக் குருளையர்கட்கு ஆசிரியராகவும், சாரணத் தொண்டராகவும் இருந்து நகரில் நிகழும் விழாக்களிலெல்லாம் பங்கு கொண்டு அயராதுழைத்தவருமான திருவாளர் T. S. செயராபன் தன்னுடைய வாழ்வின் இடைக்காலத்தில் வெப்புநோயால் இயற்கை எய்தியமைக்கு வருந்துகின்றோம். அவருடைய ஆவி என்றும் மாரு இயற்கையில் ஒன்றிச் சிறப்பதாக.

அமைச்சர்.